

[Kim Behnke]

asylcenter, bør selvfølgelig forhandles i folketings salen og ikke bare med en lang beskrivelse luskes igennem i Folketingets Finansudvalg. Jeg havde forventet, at der bare var et enkelt parti, der ville sige det, men man var mere optaget af at muntre sig over, hvem der kunne holde de korteste ordførertaler; vi skal ikke undlade at gøre befolkningen opmærksom på, at det er den måde, man behandler sagerne på i Folketinget, og vi skal endda være meget grundige i vores orientering af befolkningen.

Et af de spørgsmål, jeg havde forventet ville komme, fordi vi har hørt det ved anden lejlighed, var, hvor vi skulle gøre af alle disse asylansøgere, der nu ankommer. Svaret er nøjagtigt det samme som det, der står på bageste side af de tilbudsaviser, Føtex og Brugsen udsender: »Tilbudet gælder, så længe lager haves«. Nøjagtigt det samme er altså tilfældet med hensyn til den danske gæstfrihed over for asylanter. Tilbudet gælder, så længe pladsen er der, og nu er pladsen der ikke længere.

Hvad nu næste år? Justitsministeren har under en forespørgselsdebat tidligere på måneden oplyst, at næste år kommer der endnu flere asylanter. Nå! Så bliver der taget fører greb på en ny by, armen bliver vredet om på skulderen af den pågældende by med besked om, at nu bliver der oprettet asylcenter. Det bliver måske et sted, hvor der skal være 2.000 eller 3.000 asylanter. Senere på 1993 opretter man et nyt asylcenter med plads til en 4.000-5.000 asylanter. I 1994 kan man oprette et center, hvor der er plads til 10.000 osv.

Er dette en ond drøm, eller er det realiteterne? Ja, når man ser på udviklingen i de senere år, kan det gå hen og blive realiteterne. Og når man ser på, at holdningen i Folketinget med hensyn til, hvor mange vi skal modtage, er, at vi skal have et ubegrænset antal asylanter, der ankommer til Danmark, så er dette her kun starten på en meget kedelig udvikling, hvor man fra statsmagtens side går ud på den mest udemokratiske vis uden at gide lytte til, hvad lokalbefolkningen har af indvendinger, og bare planter sådan et statsligt asylcenter.

Det vender vi os imod, og hver eneste gang, der kommer sager vedrørende det, vil de blive forelagt i folketings salen, så hele befolkningen kan se, at selv om der udsendes pressemeddelelser fra Vestres og De Konservatives pressetjenester, selv om man holder alle disse fore-

drag ude i forsamlingshusene, er der, når det kommer til stykket, kun ét parti herinde, der bekymrer sig om den danske befolkning, og det er Fremskridtspartiet.

Vi skal derfor anbefale Folketingets medlemmer, at man, når vi senere på ugen når til afstemning om forslaget, besinder sig og selvfølgelig støtter dette beslutningsforslag.

(Kort bemærkning).

Kirsten Madsen (FP):

Jeg var til stede og hørte, hvad der skete på det pågældende borgermøde. Jeg blandede mig ikke i debatten, men var bagefter til et møde med borgerne, der fortalte mig om deres meninger.

Hvis vi skal sætte dette her i relief, sådan at man kan forstå, hvad det handler om, svarer det til, at Danmark, som har 5 millioner indbyggere, nu skulle modtage en flygtningestrøm på mellem 20 og 25 millioner. Det er det, der sker i Avnstrup. Der er mellem 200 og 250 indbyggere. Borgerne dernede er meget positive over for tanken om at tage imod flygtninge, og de vil meget gerne tage op til 250. Borgmesteren har endda sagt, at han vil tage op til 500 flygtninge; så regner han med, at han kan klare området. Det er en socialdemokratisk borgmester.

Jeg synes, det er uacceptabelt, at man tager 800-1.000 i første omgang, som det blev sagt på mødet. Der blev nævnt tal på 1.400, måske 2.000, i en overgangsperiode frem i tiden, men man lagde sig fast på de mellem 800 og 1.000 som det tal, man forventede skulle komme derned.

Når en befolkning er så positiv, at den gerne vil acceptere 1:1 eller 2:1 flygtninge pr. antal borgere i en by, synes jeg, det er at voldtage byen at forlange, at der skal være 1.000.

Der er et folketingsmedlem dernedefra, som er blevet banket på plads af sit parti og har fået at vide, at hun skal følge det, eller også har hun samme opfattelse som partiet – det skal jeg lade være usagt. Derfor bad borgerne mig om at komme derned, og derfor tog jeg derned for at observere det, for de vidste i forvejen, hvor det folketingsmedlem, der var der, stod.

Derfor har jeg taget det på mig, og derfor har jeg prøvet på at gøre opmærksom på, at det ikke kan fortsætte på den måde, at man ikke kan finde ud af at fordele flygtningene, sådan at de kommer til at bo på flere steder.